

Guirlander og faldskærm

- Åhh, hvad skal vi dog finde på i dag, spurgte Nisse-Taars sine to venner Vilfred og Valde, da han vågnede her til morgen.

- Ved du hvad, Nisse-Taars, skulle vi ikke prøve at pynte huset udvendigt med nogle store røde guirlander, som vi hænger ned oppe fra tagrenderne, foreslog Vilfred.

- Uhh, sagde Valde, er det ikke farligt at kravle rundt helt deroppe?

Det mente Nisse-Taars nu ikke. Man skulle selvfølgelig passe på, når man kravlede rundt deroppe på taget og skulle binde guirlanderne fast til tagrenderne.

- Det sikreste er nok, at vi alle tre tager en faldskærm på, så hvis vi falder ned oppe fra taget, så udløser vi bare faldskærmen, og så svæver vi ned, til vi når ned på jorden - uden at komme til skade, sagde Nisse-Taars.

Derefter kravlede Nisse-Taars og de to musevenner Vilfred og Valde ud gennem tagvinduet iført faldskærm, som var spændt fast på ryggen, og i hænderne havde de den fine lange guirlande, som skulle pynte det store hus.

- Pu-ha sagde Valde, jeg synes godt nok, at det blæser meget heroppe på taget.

- Ja, grinede Vilfred, det blæser næsten "en halv pelikan".

Det udtryk kendte Valde ikke, så han nøjedes med at konstatere, at det blæste meget voldsomt heroppe på taget.

De tre venner tog fat i guirlanden og bandt den fast med et stykke snor henne, hvor tagrenden startede.

- Fint, sagde Nisse-Taars, nu skal vi blot have guirlanden til at hænge med lige store buer hele vejen hen til gavlen.

Det forstod Valde ikke noget af. Lige store buer - Hmmm. Det lød mystisk!

Men det lykkedes de tre venner at få bundet den lange guirlande

fast langs tagrenden, og så ville Nisse-Taars ned på gaden for at se, hvordan det så ud med den farverige guirlande.

- Jeg springer lige ned med faldskærmen for at se, hvordan det hele ser ud...

Og så gik han hen til kanten af tagrenden, tog en dyb vejrtrækning, og talte til 12 - for det synes han var sådan et godt tal, og så sprang han og trak i udløser-snoeren på faldskærmen, som foldede sig smukt ud, og han svævede lige så stille og roligt ned gennem luften. Ja han svævede så langsomt, at han kunne nå at kigge ind ad vinduerne hos de familier, som boede i de mange lejligheder i det store hus.

Han så både professor Fidikus, lille Olfert og hr. Olsen på vejen ned samt mange andre.

Nogle sekunder efter han var sprunget ud fra taget med sin faldskærm, landede han lige midt i den store blomsterbusk, som stod der tæt ved husmuren.

Så råbte han op til Vilfred og Valde for, at de også skulle springe - men at de skulle huske at trække i udløser-snoeren, så faldskærmen foldede sig ud.

Vilfred sprang med det samme, mens Valde var nervøs ved at springe - men til sidst gjorde han det, og han opdagede, at det faktisk var meget sjovt at svæve ned - og da han nærmede sig jorden kunne han se en stor brun snegle-

lignende ting. - Åhh, bare jeg ikke lander lige midt i dén, tænkte han, men ak, det var lige hvad der skete.

Den store brune sneglelignende ting viste sig at være en rigtig stor ildlugtende hunde-høm-høm, så Valde fik hunde-høm-høm på fødderne og op ad benene, og det lugtede ganske fælt.

- Puha sagde Nisse-Taars og Vilfred: - Der er vist nogen der skal en tur op i bad, sådan som han lugter.

Valde blev rigtig ked af det, fordi hans fødder og ben var helt smurt ind i hundehøm-høm.

- Hvorfor kan folk ikke samle den slags op, når de går tur med deres hund, tænkte han højt.

Og derved blev det. Guirlanden kom op og hængte, og pyntede hele huset. Valde måtte en tur i bad, og de to andre syntes, det havde været al besværet værd.

Nu skulle de have risengrød. Det fortjente de, så det fik de.

